hjá Grikkjunum; eins hjá Gyðingunum Proverbia
Salomonis, sem þessi siðafræði svo-kallaða, enn
þó ekki nema spakmæli, og því ekki reglulega rjett
nefnd siðafræði. — Hin vísindalegri heimtar siðafræ-
ðin ekki nóg að taka fram einstök atriði, eða
tala í sundurlausum greinum, heldur er það hennar
mið að útlista atriði siðalögmálsins í samanhang-
andi byggingu, og hún á að taka alt sjerhvers líf-
-ið í aðalatriðunum þess, nl.: sína í samanheingi
allar grundvallarreglur hinns sjerhverslega lífs,
svo hún gjeti orðið sem nokkur ljósgjafi að öllu lífinu.

4a og 5ta grein.

Til þess að skýra fyrir sjer hugmynd siðafræðinnar,
er nauðsynlegt að skoða hana í sambandi við þær
vísindagreinir sem henni eru náskyldar, t.a.m. Mann-
fræðina, og Lögfræðina. Mannfræðin hefur
það góða fyrir sjer og fyrir innihald sitt, enn þó með
öðrumhætti; hún tekur manninn fyrir eins og hann kjem-
-ur frá hendi skaparans, skoðar eðli hanns og hvað hann
gjeti orðið eptir þeim kröfum sem hann er útbúinn með
af náttúrunni; hún skoðar því það góða sem möguleika
í manninum; hún er seinasti liður í náttúruheimspek-
-inni, því með manninum er náttúrunnar-ríkið á enda,
enn andans-ríkið nemur upp, enn eins og hún er seinasti
liður í náttúruheimspekinni, svo er hún fyrsti liðurinn í and-
-ans-heimspekinni, því í mannfræðinni er frelsi mannsins
skoðað sem hæfilegleiki, möguleiki; Mannfræðin ran-
-sakar hvernig mannkynið sje að einum hjá ... , hvernig hún
verður og þá að sálarfræði: skoðar með fræðum hæfileg-
-leika andans. — Kant hinn, vakti einkum eftirtekt
á mannfræðinni, og Steffen hefur og sýnt sambandið
náttúruheimspekinnar og andaheimspekinnar — og Schubert talar
— þeir skoða náttúruna sem spásögu um andann, það sem
í náttúrunnar-ríki er sem frækorn, kjemur fram sem
líf í andans ríki. — Þannig byrjar þá náttúrufræðin víkur
inn í mannfræðina, og mannfræðin opnar inn í siðafræðina,
Mannfræðin er eins og undirbúningur undir siðafræðina. —
hvert stig í mannfræðinni bendir til samsvarandi æðra stigs
í siðafræðinni líf, þankar, kraptar, benda til hinnar sjerhver-
ist. sjálfsákvörðunar í siðafræðinni. Siðafr. talar optar um

(— Framhald af sama síðunni)